

[Alvilda Larsen.]

man aldrig har oplevet før, nemlig at de logerende ikke engang tør lukke Nævnets Medlemmer ind af Frygt for, at Lejen skal blive nedsat af Nævnet, hvorefter de uden om Nævnet kan opsiges af Udlejeren.

Hvis den højtærede Minister fremdeles vil have Ord for at være en Mand, der gaar rationelt til Værks, mener jeg ikke, at Ministeren kommer uden om at ophæve den frie Opsigelsesret baade i den bestaaende Boligmasse og i de Lejemaal, der vil blive stiftet efter Gennemførelsen af Lov om Anvisning af Værelser. Nu ved jeg meget vel, at det siddende Huslejeudvalg arbejder med dette og andre Forhold vedrørende Fremlejebestemmelserne. Der kunde f. Eks. ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt Pensionatsvirksomhed ikke helt bør underlægges Fremlejenævne. Men Revision heraf kan ikke venté til den almindelige Revision af Lejeloven, der først vil finde Sted i Maj Maaned. Jeg mener, man skulde tilskynde Huslejeudvalget til at fremskynde Arbejdet. De Ændringer, der findes i Ministerens her forelagte Lovforslag, og de yderligere Ændringer, som jeg har skitseret, maa gennemføres nu og behøver ikke engang at afvente Gennemførelsen af Forslag til Lov om Anvisning af Værelser. De vil ogsaa være nødvendige uden denne Lov.

Med disse Bemærkninger kan jeg kun anbefale de ærede Medlemmer at stemme for mit Partis Forslag om tvungen Fremleje af Værelser. Det er Ungdomskommissionens Forslag og har de største og de fleste politiske Ungdomsorganisationer bag sig. Jeg vil anbefale, at man endnu engang overvejer at stemme for dette Forslag. I øvrigt vil jeg naturligvis tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af den højtærede Ministers Forslag i Udvalget.

Bjørner: Fædrene æder Druer, og Børnene faar sure Tænder. Det kunde man passende sætte som Motto for det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler. Det danske Samfund har forsømt i Tide at holde Byggeriet i Gang i Frihed, og nu bliver man stillet over for Nødforanstaltninger, der betyder et alvorligt Indgreb i den enkeltes Ret til selv at bestemme over sit Hjem. Her kan jeg slutte mig til det, der fra forskellige tidligere Ordførere har været

nævnt om det meget betænkelige ved et Indgreb netop paa dette Punkt. Igennem mange Aar, ogsaa før Krigen, da man kunde skaffe Byggematerialer frem, har vi fra Retsforbundets Side paapeget, at selv Boligproblemet kun kan løses ved en gennemført Grundskyldslovgivning, der forhindrer, at Spekulanter holder byggemoden Jord tilbage i Haab om senere Gevinst, samt ved Afskaffelse af alle de Restriktioner, der hindrer de enkelte i at skaffe Byggematerialer hjem. En meget stor Del af Boligmangelen skyldes altsaa, at vi ikke, medens Tid var, gennemførte de nødvendige Forudsætninger for at faa et sundt Byggeri i Gang. Vi oplever nu atter herved et Eksempel paa, hvorledes daarlig Lovgivning eller manglende Lovgivning gør det nødvendigt at komme med Foranstaltninger, der skal lappe paa de Fejl, som vor egen Forsømmelighed har afstedkommet. Det er ikke alene Fejl, der er begaaet før Krigen, men ogsaa Fejl, vi har begaaet op til de sidste Dage. Det vil jeg gerne komme tilbage til om et Øjeblik.

Det skal indrømmes, at vi under Krigen og efter Krigen ikke i fuldt Omfang har været Herre over, hvad vi kunde skaffe os af Byggematerialer. Vi er jo for vigtige Byggematerialers Vedkommende som Træ underkastet internationale Bestemmelser om Restriktioner eller Rationeringer, de saakaldte Allokationer, som jeg i øvrigt mener man burde se at komme ud af af Hensyn til Byggeriet, fordi det efterhaanden er blevet saadan, at de store Lande, der indstiftede disse Allokationer, ikke længere synes selv at rette sig efter dem. Paa den anden Side er vi blevet sparet for Krigens Ødelæggelser af Boligmassen, som man har oplevet det andetsteds. Men Problemet er der. Det er alvorligt, og hvad man saa end kan mene om den Maade, det her søges løst paa, saa kan man være den højtærede Boligminister taknemmelig for, at han har bragt Spørgsmaalet under Debat.

Jeg nævnte før, at vort Restriktionssystem helt op til vore Dage har hindret Opførelse af et ret anseligt Antal Boliger. Jeg tænker her ikke mindst paa den Mulighed, vi har haft, for Opførelse af monteringsfærdige Træhuse. For 2 Aar siden gennemførte den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, ad